

Den övergivna

När jag varett li-tet barn, be-gravde de min mor Inte var jag

gammal, när de jor-dade min far Vad, skulle jag in-te sör-ja!

1. När jag var ett litet barn, begravde de min mor
Inte var jag gammal, när de jordade min far
- Vad, skulle jag inte sörja! -

2. När jag kunde valla, vea se'n och vända slag
Intet var för tungt för mig och intet var i lag

3. Allra mest sörjer jag den vän, jag gav min tro
Långt är himmelen från jord, långt gick han från sitt ord

4. Fyra långa år så har jag väntat på min vän
Kommer han tillbaka, blir det bättre igen

5. Liten fågel kvittrar uppå rosendekvist
Sorgeliga sjunger den, som vännen sin har mist